

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2013. április hó 17. napján tartott fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A több emberen elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2012. évi december hó 21. napján kihirdetett 3.B.176/2012/16. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 37.438 (Harminchétezer-négyszázharmincnyolc) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék a vádlott bűnösségét 1 rb emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166. § (1) bekezdése) és 1 rb. testi sértés bűntettében (Btk. 170. § (1), (6) bekezdés I. fordulata) állapította meg és halmazati büntetésül 10 év börtönre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész téves minősítés miatt, a vádlott terhére, súlyosítás céljából fellebbezett.

A vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be jogorvoslatot.

A vádlott fellebbezésének írásbeli indokolásában részletesen nyilatkozott a történetekről, kiemelve, hogy ő csak védekezett a testvérpár támadásával szemben. Vitatta, hogy az általa okozott sérülések megfelelnek a jogi minősítésnek és az élet kioltására irányuló szándék egyáltalán fel sem merült benne.

Álláspontja szerint az eljáró hatóságok elfogultak voltak vele szemben.

Bizonyítási indítványt terjesztett elő ..., és egy ... becenevű személy tanúkénti kihallgatását kérte a másodfokú eljárásban.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.39/2013/1,2-I. sz. átiratában a másodfokú eljárásban az igazságügyi orvos-szakértői bizonyítás továbbfejlesztését indítványozta, mivel álláspontja szerint a műtési jegyzőkönyvekben rögzített adatok tekintetében a sértettek részletes sérüléseire vonatkozóan a szakértő nem nyilatkozott teljes körűen az elsőfokú eljárásban. Nem nyert felderítést a sértettek jelenlegi egészségi állapota sem.

A vádlott szándékára, tudattartalmára, figyelemmel az általa használt eszköz jellegzetességei, a sérült testtájékok, erőbehatások száma, elhelyezkedése, a vádlott által használt kijelentések alapján csak az orvos-szakértői véleményben foglalt kétségek egyértelmű elosztatását követően lehet csak megalapozottan állást foglalni.

Az ítéletábra a minden irányú fellebbezések folytán - maga is észelve - az elsőfokú ítélet kismértékű megalapozatlanságát - a Be. 353. § (2) bekezdése alapján a bizonyítás továbbfejlesztését szükségesnek ítélte, az ügyet a Be. 363. § (2) bekezdésére figyelemmel tárgyaláson bírálta el, tekintettel a Be. 554/B. § gc) és a Be. 554/C. §-ában írtakra is.

Az ítéletábra a másodfokú eljárásban ismételten meghallgatta Dr. ... igazságügyi orvos-szakértőt mindkét sértett sérüléseinek keletkezési módját illetően. A szakértő előadta, hogy döfő mozdulaton olyan késtartást ért, amikor a kés hegye előre tekint, a mozdulat nem lendületből, oldal irányból történő csapó mozdulat, hanem közel előremutató.

1.sz. sértett esetében a mellüregbe hatoló, a borda átvágását eredményező sérülés egyértelműen ilyen jellegű mozdulattól keletkezett, míg a többi sérülésről az egyértelműen nem állapítható meg, de keletkezhetett döfő mozdulattal. E sértett esetében a hanyatt fekvő helyzetben történő sérülés sem zárható ki, mivel a test elülső felszíne szabadon volt. Ilyen helyzetben a sértett nem tud elmozdulni, döfő a mozdulat, ahol előre mozog a kés.

2. sz. sértett esetében 1 cm-es szúrt sebzést találtak a májban. Ezt lehetséges akként értelmezni, hogy a májba 1 cm mélyen hatolt a kés, de az is lehetséges, hogy a máj felszínén volt 1 cm-es sérülés. A szakértő álláspontja szerint annak nagyobb a valószínűsége, hogy 1 cm széles, és mélysége nem határozható meg. A kés valószínűleg ferdén hatolt be, mivel a bőr sérülése a középvonaltól 5 cm-re helyezkedett el a jobb lebenyen. Ebből az a következtetés vonható le, hogy az eszköz balról - a májszalag bal és jobb lebenye között van -, akkor az eszköz ferdén, oldal irányból hatolt be.

Nem lehet egyértelműen állást foglalni, hogy az oldal irányból érkező mozdulat döfő vagy csapó jellegű volt, mely utóbbi íves lendületből történő mozdulat. Amennyiben a vádlott jobb oldala felől érkezett a másik sértett, egy jobb oldali csapó mozdulattal okozhatta **2. sz. sértett** sérülését, de keletkezhetett szúró mozdulattól is.

A sértetteknek a bántalmazással összefüggésben esetlegesen maradandó fogyatékoság kialakulását a szakértő nem erősítette meg.

A bizonyítási eljárás eredményeképpen a fellebbviteli főügyészség képviselője az **2. sz. sértett** sérelmére elkövetett cselekmény tekintetében fenntartotta álláspontját, miszerint a vádlott szándéka, bár eshetőlegesen, de e sértett esetében is az élet kioltására irányult, ezért cselekvősége - a vádirati minősítéssel egyezően több emberen elkövetett emberölés

büntetének kísérleteként (Btk. 166. § (1) (2) bekezdés f) pontja) minősül és ezért a vádlott büntetésének lényeges súlyosítása indokolt.

A védő az **1. sz. sértett** sérelmére elkövetett cselekmény esetében életveszélyt okozó testi sértés büntetének megállapítását kérte az igazságügyi szakértő másodfokú eljárásban tett nyilatkozatára tekintettel. **2. sz. sértett** vonatkozásában egyetértett az elsőfokú bíróság megállapításaival. Összességében az enyhébb minősülésre figyelemmel a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán lényegében fenntartotta az írásbeli beadványában foglaltakat.

Az ítéletábra a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a szükséges bizonyítást felvette és túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg.

Az ítéletábra a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen az első fokú történeti tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján (ítélet 5. oldal 2. bekezdés 2. mondata) kiegészíti az alábbiakkal:

Amikor a vádlotthoz testközelbe ért, akkor a vádlott a kezében lévő késsel jobb oldalirányban az odaérkező **2. sz. sértett** felé csapó vagy szúró mozdulatot tett, amellyel a has elülső felszínének jobb oldalát érte.

Az így kiegészített tényállás megalapozottá vált és az ítéletábra a fellebbezési eljárásban irányadónak tekintette. A megalapozott tényállásra tekintettel további bizonyítás felvételére nem volt törvényes alap.

Az elsőbíróság a bizonyítékokat körültekintően értékelte, a vádlott ellentmondásos nyilatkozatait a rendelkezésre álló további bizonyítékokkal egyenként és összességében vizsgálva helyesen mérlegelte és vont okszerű következtetést a vádlott bűnösségére mindkét cselekmény tekintetében.

Az **1. sz. sértett** vonatkozásában helytállóan vont következtetést a vádlotti tudattartalomra és helyesen állapította meg, hogy a vádlott a sértettet - ellentétben a védői érveléssel - az élet kioltására irányuló eshetőleges ölési szándékkal bántalmazta, ezért cselekménye emberölés büntetének kísérleteként értékelhető.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság amikor arra vont következtetést, hogy **2. sz. sértett** esetében a vádlott szándéka testi sértés okozására irányult. E körben kifejtett érveit az ítéletábra is osztotta, azonban szükségessé vált a másodfokú eljárásban ennek megerősítése a szakértői bizonyítás továbbfejlesztésével.

Helytállóan észlelte a fellebbezési főügyészség, hogy a sértett sérülésének keletkezésével kapcsolatban az elsőfokú eljárásban maradtak kételyek.

E kételyek elsősorban abból adódtak, hogy az igazságügyi orvos-szakértő nem minden vonatkozásban tudott egyértelmű választ adni a feltett kérdésekre, amely egyértelműen tisztázhatta volna a sérülés keletkezési mechanizmusát.

Amint az a másodfokú eljárásban tisztázhatóvá vált, a szakértőnek szakvélemény elkészítésekor a sértettek vonatkozó műtéti leírások álltak csupán rendelkezésre,

amelyből rekonstruálta a történeteket. Ezt összevetve a további bizonyítékkal **2. sz. sértett** esetében annyi volt megállapítható, hogy a sérülés akár csapó, akár szúró mozdulattal is keletkezhett. Ezt erősítette meg a sértett tárgyaláson tett vallomása is (13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal utolsó előtti bekezdés) és erősítette meg a szakértő nyilatkozata is. Ebből viszont arra vonható következtetés, hogy kétséget kizáró módon nem volt bizonyítható, hogy a vádlott szándéka az ő esetében is az élet kioltására irányult volna, és figyelemmel a Be. 4. § (2) bekezdésre a súlyosabb minősítés nem volt megállapítható.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta és súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte. Tekintettel a változatlan jogi minősítésre az ítéletábla a súlyosításra irányuló ügyészi jogorvoslatot nem találta alaposnak, de nem volt ok a büntetés enyhítésére sem. A kiszabott büntetés és mellékbüntetés tartama megfelelő, szolgálja a büntetési célok hatályosulását.

Az ítélet járulékos rendelkezései ugyancsak törvényesek.

Az ítéletábla a fentiekben kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99. §-a, a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be. 381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2013. április 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 3.B.176/2012/16. sz. ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével 2013. április 17. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2013. április 17.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke